

Hoorns Belang

Burgemeester en Wethouders
van de gemeente Hoorn

Hoorn, 17 mei 2006

Geachte dame en heren,

Sinds half maart hebben we een deels nieuw college. Mijn fractie heeft wat vragen, waar we even mee gewacht hebben om de nieuwe collegeleden de tijd te geven zich in te werken en in te lezen in de complexe materie van alles wat hun portefeuille aangaat. Maar nu lijkt toch wel de tijd rijp om eindelijk deze vragen te kunnen stellen!

De fractie van Hoorns Belang heeft kennis genomen van enkele schrijnende gevallen van dak- of thuisloosheid in het afgelopen winterseizoen. Reeds eerder heeft Hoorns Belang zich kritisch opgesteld ten opzichte van het dak- en thuislozenbeleid (of juist het ontbreken van beleid) van het College van B&W in de afgelopen periode.

Het eerste geval betreft een alleenstaande vrouw met vier kinderen, die niet officieel dakloos was maar woonde bij zogenaamde vrienden of vriendinnen, met de kinderen in bijvoorbeeld een kleine logeerkamer. Door falende maatschappelijke begeleiding in de gemeente Hoorn is zij noodgedwongen uitgeweken naar Amsterdam, waar het gezin nu in een gezinsopvang verblijft.

Het tweede geval betreft een man die vorig jaar door de woningcorporatie uit huis werd geplaatst vanwege huurachterstand. Persoonlijke problemen, waaronder een alcoholverslaving, leidden tot de schuldenproblematiek. De man was reeds aangemeld voor een sanering via de Wet schuldsanering natuurlijke personen (WSNP). Door ziekte en het ontbreken van vervanging bij Planpraktijk werden de verhuurder en de deurwaarder echter niet op de hoogte gesteld van aanmelding bij de WSNP. Want de ontruiming had daarom niet plaats mogen vinden. De betrokken persoon verbleef tijdens de ontruiming in een afkickvoorziening van De Brijder Stichting en kon daardoor zelf geen actie ondernemen. Recentelijk keerde hij terug naar Hoorn, alwaar de maatschappelijke opvang opnieuw tekort schoot. Hij informeerde naar de mogelijkheid van overnachting op kosten van de gemeente Hoorn in Den Helder. Echter geen enkele medewerker op het Stadhuis kon hem uitleggen hoe de procedure is, wie het geldpotje voor het betalen van de bedden beheert, en hoe hij dan naar Den Helder zou kunnen reizen.

Tijdens de commissievergadering van 19 oktober 2005 was er sprake van meerdere aantallen dak- en thuislozen in Hoorn. Mevrouw Sevenhuizen van Maatschappelijke Opvang sprak over slechts zes tot acht daklozen. De heer Kukler van GroenLinks schatte een aantal van 15 tot 20 personen. Het Trimbos Instituut heeft echter in het verleden onderzoek gedaan naar dak- en thuislozen in een aantal plaatsen, waaronder Den Haag (2002) en Alkmaar (2003). Op basis van deze onderzoeken bleek dat er in elke stad ongeveer twee daklozen per duizend inwoners zijn. In een plaats als Hoorn, met 65.000 inwoners, zouden er daarom een **130** dak- en thuislozen zijn.

Ondertussen is de winter voorbij en is er nog steeds weinig tot géén voortgang in de discussie over dak- en thuislozen in Hoorn. Laat staan dat er vanuit het College van B&W een eerste aanzet is gemaakt voor de realisering van een permanente nachtopvang. Integendeel, een initiatief van Intermaris werd op puur formele gronden gedwarsboemd.

Hoorns Belang

Op basis van bovenstaande komt Hoorns Belang tot de volgende vragen ex artikel 43:

1. Heeft de verantwoordelijke wethouder ondertussen de gesprekken gevoerd die hij zou voeren met betrokken organisaties, zoals de Brijder Stichting, de Maatschappelijke opvang, Leger des Heils, Westfriese Kerken, Intermaris en Stichting het Zwervertje?
2. Wat is de inhoud geweest van deze gesprekken en zijn er eerste resultaten geboekt?
3. Heeft het College duidelijkheid verkregen over het aantal dak- en thuislozen in Hoorn, de mate van de problematiek en de verschillende oplossingen die er mogelijk zijn?
4. Is het College bekend met schrijnende gevallen zoals voornoemd, en waar gaat het College verantwoordelijke organisaties of medewerkers aansturen zodat fouten in de communicatie en hulpverlening niet meer gemaakt worden?
5. Kan het College aangeven hoeveel Hoornse dak- en thuislozen daadwerkelijk voor een slaapplek zijn uitgeweken naar Den Helder, en hoe zijn de ervaringen hiermee? En wat zijn de uiteindelijke kosten?
6. Zijn er werkbezoeken gepland naar locaties of organisaties (zoals HVO Querido te Amsterdam) zodat er een beter inzicht in de problematiek en oplossingen kan ontstaan bij verantwoordelijke politici en ambtenaren?
7. Wordt er een zorgcoördinatie- en cliëntvolgsysteem opgezet, om na te gaan of doelstellingen ten aanzien van het dak- en thuislozenbeleid – in het bijzonder bij extreemproblematische gevallen – inderdaad worden gehaald?
8. Hoe zal het College de procedure voor de locatiekeuze aanpakken? Hoe zal de voorlichting naar en inspraak van omwonenden worden vormgegeven?
9. Hoe verloopt het overleg met de regio, aangaande opvang van dak- en thuislozen uit de rest van West-Friesland?
10. Is er door het College reeds onderzoek gedaan naar de financieringsmogelijkheden van een permanente dak- en thuislozenopvang? Wij wijzen er daarbij op dat er wellicht subsidies bij andere de provincie te verkrijgen zijn. *Opmerking Ruud Roozeboom tijdens de vergadering van 19 oktober 2005.*
11. Tenslotte: Hoorns Belang vraagt het College van B&W hoe het zijn zorgplicht ziet ten aanzien van deze bewonersgroep van dak- en thuislozen en ten aanzien van de (door het Rijk opgelegde) centrumfunctie voor dak- en thuislozenopvang.

Graag ontvang ik op korte termijn een duidelijk en volledig antwoord!

Met vriendelijke groet,

José Kamphuis
Fractievoorzitter Hoorns Belang